

да странятъ отъ Руситѣ и да поематъ посока къмъ пункта 29, за да накаратъ неприятеля да прѣдиполага, че устието на Керметчийската долчинка, която отъ тая точка трѣгва за Плѣвенъ, е завзето. Юнузъ бей даде на тия роти най-точни наставлѣния и съобща за това по телеграфа на мюшира, както и на Тахиръ паша, началника на южния фронтъ, който тогава се намираше въ укрѣплението на Гази-Османъ № 26; слѣдъ туй Юнузъ бей откри силенъ огънь срѣщу неприятелскитѣ войски, за да ги спрѣ и разпрѣсне, ала стрѣлбата отъ неговитѣ орждия не произведе желаемия ефектъ.

Въ минутата, когато Руситѣ се появиха, турскитѣ войници бѣха заети да товаратъ всичкитѣ баталионни товарни конѣ съ дърва, назначени за правене на тури; тѣзи войници се отеглиха въ укрѣпленията си и тогава можѣ да се констатира, че тѣхнитѣ твърдения, относително числото на неприятелскитѣ сили, което се съобща и на мюшира, никакъ не сѣ били прѣувеличени. Османъ паша рѣши да заеме пунктоветѣ 28 и 29 и да изгони неприятеля отъ гребенитѣ на пункта 30, както и отъ пунктоветѣ 28 и 29 въ случай, че неприятеля ги е вече завзелъ. За тази цѣль, той изпрати отъ главната квартира бригадни генералъ Тевфикъ паша и подполковника